

[Støhr Johansen.]

også havde ventet at ministeren ville have talt lidt mere om i første omgang. Derfor kan jeg med mere varme takke ministeren for hans indlæg i anden omgang, hvor han kom ind på spørgsmålet, og jeg vil også gerne takke ham for de venlige bemærkninger om Frederiksbeg kommune; det var nu ikke så meget den, jeg talte om i dag, det var jo om hele landet. Jeg vil dog gerne sige til ministeren, at man er altid glad for at blive vurderet højt; det er man også, når det drejer sig om økonomi, og det er en kommune også. Men jeg vil alligevel sige til indenrigsministeren, at Frederiksberg kommune fra at have været den rigeste kommune i hovedstadsområdet nu sammen med København ligger med den laveste gennemsnitsindtægt, så der er jo gennem årene sket en ændring. Man sidder ganske vist nogenlunde godt i det, men formuen skyldes jo, at man i over 50 år har haft et fornuftigt parti til at have flertallet derude.

Men det var ikke det, vi skulle diskutere. Forholdet er det, at det for mig er afgørende, at jo ringere en kommune er stillet, desto vanskeligere har den det i den overgangstid, vi er inde i, og det var det problem, jeg gerne ville trække frem. Og dér mener jeg altså, at der var lidt mere morgenrøde hos ministeren i anden omgang, hvor han talte om, at spørgsmålet om udskydelse af indbetalingen af statsskatterne fra kommunerne var under overvejelse i regeringen, samtidig med at man helt erkendte den problemstilling, som jeg havde opstillet, nemlig forbindelsen mellem refusionernes sené udbetaling og statsskatternes indbetaling. Jeg er glad for, at også dette spørgsmål er under overvejelse i regeringen.

Jeg vil gerne have lov til at sige, at det var selvfølgelig et lyspunkt, men ministeren må ikke glemme, at alle kommuner i landet i øjeblikket arbejder med de kommende budgetter, og selv om overvejelserne i regeringen er venlige — og det har jeg indtrykket af også fra møder, jeg har haft mulighed for at deltage i — så er det

bare det konkrete, der er afgørende, når man skal opstille sine budgetter, og det konkrete, man i øvrigt skal have med for at kunne foretage de nødvendige økonomiske dispositioner i kommunerne. Og jeg håber ikke, ministeren misforstår mig; når jeg spørger ham: hvor længe varer disse overvejelser? Der må jo falde en afgørelse nu, netop i denne periode, hvor vi udarbejder budgetter.

Jeg var lidt mere ked af, at ministeren helt afviste spørgsmålet om en ændring med hensyn til skatterestancerne, hvor kommunerne bærer det hele. Jeg erkender, at vi ved, det falder væk næste år, og derfor kan jeg godt forstå ministerens bemærkning; men alt det, vi diskuterer her, drejer sig jo netop om at hjælpe i det år, der giver kommunerne større vanskeligheder, end vi har haft det før i spørgsmålet om budgetlægning, og dér synes jeg godt man kunne tage det, jeg har nævnt, under overvejelse. Her tænker jeg slet ikke på de mere velstillede kommuner, jeg tænker ikke mindst på alle de kommuner, der findes i de nordjyske amter, i Tønder amt og i Bornholms amt, hvor man jo har en meget stor belastning i de restancer, der skal forudbetales til staten. Her vil vi stadig væk henstille til ministeren at tage dette med i sine overvejelser, for det er et problem, hvor jeg mener man ville kunne hjælpe særligt de svagest stillede kommuner.

Diderichsen: Jeg vil gerne takke indenrigsministeren for tilsagnet om, at liberalt centrums gode og klare tanker må indgå i overvejelserne, og jeg udtaler håbet om, at de også må komme til at præge løsningen af problemerne.

Og til hr. Alfred Bøgh vil jeg gerne sige over for den sidste bemærkning i det sidste indlæg, at det naturligvis også er forudsætningen, at kommunerne skal kunne udskrive skat direkte på indkomsten.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg ikke sige i al stilfærdighed, at jeg er jo en hund efter at blive citeret korrekt,